

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana - broj četrdeset i šest

Jeff Pippenger

2026-02-12

Broj četrdeset i šest

Cezareja Filipova do Cezareje Primorske predstavlja razdoblje od trećega do devetoga sata, koje je podijeljeno u šestome satu. Razdvajanje od Cezareje do Cezareje bila je Gora preobraženja. Gora preobraženja usklađuje još dvije druge linije s putokazom od tri koraka koji prethodi pentekostalnom nedjeljnom zakonu za pet dana.

Na Gori je Bog Otac progovorio drugi put. Prvi put progovorio je na Kristovu krštenju, a posljednji put neposredno prije križa.

Sada je duša moja potresena; i što da kažem? Oče, izbavi me od ovoga časa: ali upravo zato dođoh u ovaj čas. Oče, proslavi ime svoje. Tada dođe glas s neba govoreći: Proslavio sam ga, i opet ću ga proslaviti. Narod dakle, koji je ondje stajao i to čuo, govoraše da je zagrmjelo; drugi govorahu: Anđeo mu je govorio. Ivan 12,27–29.

Bog proslavlja svoje ime kada zapečati sto četrdeset i četiri tisuće i na njih napiše svoje ime.

Onoga koji pobijedi učinit ću stupom u hramu Boga svojega, i više neće izići van; i napisat ću na njemu ime Boga svojega i ime grada Boga svojega, novoga Jeruzalema, koji silazi s neba od Boga mojega; i napisat ću na njemu svoje novo ime. Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama. Otkrivenje 3,12.13.

Na gori Preobraženja Petar, Jakov i Ivan bili su jedini prisutni učenici, kao što su bili i pri uskrsnuću Jairove kćeri te ponovno u Getsemaniju. Getsemani, poput Očeva govora u Ivanu dvanaest, došao je neposredno prije križa. Getsemani znači „tjesak za ulje“, označujući kušnju ulja djevice. Getsemani je „kriza“ koja dovodi dušu „licem u lice sa smrću“, a mudre djevice prolaze kušnju, jer su se u kušnji drugoga hrama našle licem u lice sa životom, kao što je Isus trideset dana naučavao „licem u lice“.

Prvi put kada je Otac progovorio bilo je na Kristovu krštenju, a prvi put kada je izdvojio isključivo Petra, Jakova i Ivana bilo je pri uskrsnuću dvanaestogodišnje Jairove kćeri. Uskrsnuće dvanaestogodišnje djevice podudara se s Kristovim krštenjem, koje simbolizira silu uskrsnuća. Uskrsnuće Jairove kćeri podudara se s Kristovim krštenjem i Cezarejom Filipovom. Getsemani i Kristova tjeskoba kada je Otac progovorio neposredno prije križa podudaraju se s Cezarejom Primorskom.

Redak po redak, Petar predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće koji su zapečaćeni u Cezareji Filipovoj, kada se Šimunu Barjoni ime mijenja u Petar. Jednom zapečaćen u Paniju, koji je Cezareja Filipova, Petar odlazi o šestome satu na Goru, gdje biva podignut kao stijeg dok nastavlja dalje odgovoriti na poziv Kornelija u Cezareji Primorskoj. U Cezareji Filipovoj Petar napušta

exeterski taborni sastanak s pečatom Božjim i porukom Ponoćnoga poklika koju treba naviještati. Poruka islama, kako je predstavljena blagdanom truba, nosi Petra dalje u Cezareju na moru. Poruka islama uzdiže Petra pred pogled svijeta, jer je Petar unaprijed prerekao proročki dolazak islama prije blagdana truba.

Evo, ja ću vam poslati proroka Iliju prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji. I on će obratiti srce otaca k djeci i srce djece k njihovim ocima, da ne dođem i udarim zemlju prokletstvom. Malahija 4,5.6.

Redak po redak, Ilijina poruka jest poruka koja se temelji na usklađivanju otaca s njihovom djecom. Ilija je bio otac Miller, koji predočuje svoju djecu. Sto četrdeset i četiri tisuće djeca su Williama Millera, a obratiti srce Millera k njegovoj djeci znači uskladiti mileritsku povijest s poviješću Ilije, kao i Ivana Krstitelja s vjesnikom povezanim sa sto četrdeset i četiri tisuće. Jedan element usklađivanja ovih četiriju linija jest da je u svakoj od kušanih povijesti Ilije, Ivana i Millera jedina poruka sadašnje istine bila poruka koja je došla kroz vjesnika.

I Ilija Tišbijac, jedan od stanovnika Gileada, reče Ahabu: Tako živ bio Jahve, Bog Izraelov, pred kojim stojim, ovih godina neće biti ni rose ni kiše, osim po mojoj riječi. 1 Kraljevima 17,1.

Sestra White jasno kaže da oni koji nisu prihvatili poruku Ivana, kojega je Isus prepoznao kao Iliju, ne bi imali koristi od Isusovih učenja, te također da oni koji su odbacili Millerovu poruku, predstavljenu kao poruku prvoga anđela, nisu mogli imati koristi od poruke drugoga anđela. Uz Ilijinu objavu da će kiša doći samo na njegovu zapovijed, išla je i konačna kušnja koja je uključivala zapovijed da se izabere između Ilijine poruke i Baalove poruke. Proročki simbol „dokle“ usklađuje Ilijinu goru Karmel sa zakonom o nedjelji.

Tako Ahab posla po svim sinovima Izraelovim i sabra proroke na goru Karmel. I Ilija pristupi svemu narodu i reče: Dokle ćete hramati između dvaju mišljenja? Ako je Gospodin Bog, slijedite njega; a ako je Baal, slijedite njega. A narod mu ne odgovori ni riječi. Tada Ilija reče narodu: Ja, samo ja, ostao sam prorok Gospodinov; a Baalovih je proroka četiri stotine i pedeset ljudi. Neka nam, dakle, dadu dva junca; i neka oni izaberu sebi jednoga junca, i neka ga rasijeku na komade te polože na drva, ali neka ne podmeću ognja; a ja ću pripremiti drugoga junca i položiti ga na drva, i neću podmetnuti ognja. Tada vi zazovite ime svojih bogova, a ja ću zazvati ime Gospodinovo; i Bog koji odgovori ognjem, neka on bude Bog. I sav narod odgovori i reče: Dobro je rečeno. 1 Kraljevima 18:20–24.

Kušnja na Karmelu bila je izbor između dviju poruka. Kušnja između istinitog i lažnog proročanstva, te glasnika Ilije ili proroka koji su sjedili za Jezabelinim stolom. Radilo se o glasniku i poruci. Godine 1844. Karmel se ponovio kada je Gospodin doveo do kušnje koja je očitovala Millera kao istinitog proroka, a Millerovu poruku kao rosu i kišu. Razlika između istinitog proroka i istinite poruke nasuprot lažnom proroku i lažnoj poruci bila je prikazana na taboru u Exeteru šatorom u Exeteru i šatorom skupine iz Watertowna. Dva svetišta koja predstavljaju istinito nasuprot lažnomu. Razlika uspostavljena na Karmelu i povijest iz 1844. prepoznaje se kod Cezareje Filipove kada je Petar zapečaćen i podignut na Goru kao stijeg. Bio je podignut zato što je

ustvrdio da je njegova poruka jedina istinita poruka pozne kiše. Bio je podignut kada se njegovo proročanstvo ispunilo.

Blagdan truba treći je i lakmus-test u pentekostalnom razdoblju, a prije toga lakmus-testa Petar prepoznaje da islam treba biti pušten kako bi označio početak naviještanja Ponoćnog pokliča. Ispunjenje proročanstva ono je što je uspostavilo razliku između milerita i protestanata, koji predstavljaju prijašnji saveznički narod koji se zaobilazi. Ilija je osobno pogubio lažne proroke, nakon što se očitovala razlika između istinitoga i lažnoga. Ta se razlika uspostavlja na Blagdan truba, kada se ispunjava predskazanje o islamu.

Ponoćni poklik iz mileritske povijesti bio je predviđanje koje je ispravljeno i potom ispunjeno. Ispunilo se 22. listopada 1844., dok je Millerovo izvorno razumijevanje Ponoćnog poklika bilo godina 1843. Samuel Snow predstavlja ispravak poruke, a njegova je poruka postala poznata kao „istinita” poruka Ponoćnog poklika.

1844. godina bila je ilustracija razlike između Millerove poruke i poruke protestanata. U procesu kušnje protestanti su bili pobijeni od Millera te su potom postali otpadnički protestantizam, kćeri Rima, svećenici Jezabele. Ta se razlika očitovala ili prihvatanjem ili odbacivanjem proročke poruke. Kod Ivana i Millera proročka je poruka razotkrila lažnu poruku prijašnjega zavjetnog naroda koji je bio zaobiđen. Ilijina je poruka tvrdila da neće biti kiše osim na njegovu riječ, a nakon tri i pol godine kušnja te tvrdnje trebala se očitovati.

I dogodi se, kad Ahab ugleda Iliju, da mu Ahab reče: Jesi li ti onaj koji unesrećuje Izraela? A on odgovori: Nisam ja unesrećio Izraela, nego ti i dom oca tvojega, jer ste ostavili zapovijedi Gospodnje, a ti si pošao za baalima. Zato sada pošalji i saberi k meni svega Izraela na goru Karmel, i proroke Baalove četiri stotine i pedeset, i proroke ašerske četiri stotine, koji jedu za stolom Jezabelinim. 1 Kraljevima 18:17–19.

Razlikovanje između lažnoga i istinitoga, bilo da je riječ o glasniku ili o poruci, uspostavljeno je u procesu kušnje koji je uključivao optužbe i protiv poruke i protiv glasnika. Ilija je bio onaj kojega su optuživali da unesrećuje Izraela, jer je njegova poruka zaustavila kišu. Da je u Izraelu nastavila padati kiša, ne bi se postavilo nikakvo pitanje o Iliji. Pitanje se temeljilo na Ilijinu proročanstvu i na njegovu ispunjenju tijekom tri i pol godine.

Kada se Petar nalazi na lakmus-testu u Cezareji Filipovoj, koji je blagdan truba, a također i mjesto gdje se magarac odvezuje, označen je početak poruke Ponoćnoga pokliča. Petar je, poput Ilije, upravo posvjedočio potvrdu svojega proročanstva, a razlikovanje između istinitoga i lažnoga pokazano je svima da vide. Potvrda proročanstva prikazana je blagdanom truba — koji je lakmus-test. Proročanstvo je bilo predočeno i 1840. i 1844., kada se jedno proročanstvo ispravlja, a potom ispunjava. Ispravljeno proročanstvo Josije Litcha osnažilo je prvoga anđela 11. kolovoza 1840., a Millerovo proročanstvo o godini 1843. ispravio je Snow.

„Godine 1840. još jedno izvanredno ispunjenje proročanstva pobudilo je široko zanimanje. Dvije godine prije toga Josiah Litch, jedan od vodećih propovjednika koji su naviještali drugi dolazak, objavio je tumačenje Otkrivenja 9, u kojem je pretekao pad Osmanskoga Carstva. Prema njegovim izračunima, ta je sila trebala biti oborena... 11. kolovoza 1840., kada se može

očekivati da će osmanska vlast u Carigradu biti slomljena. I vjerujem da će se pokazati da je tako.”

„Upravo u određeno vrijeme Turska je, preko svojih veleposlanika, prihvatila zaštitu savezničkih sila Europe te se tako stavila pod nadzor kršćanskih naroda. Taj je događaj točno ispunio proročanstvo. Kad je to postalo poznato, mnoštvo se uvjerilo u ispravnost načela proročkog tumačenja koje su usvojili Miller i njegovi suradnici, a adventnom je pokretu dan čudesan zamah. Ljudi od znanja i ugleda pridružili su se Milleru, kako u propovijedanju tako i u objavljivanju njegovih stajališta, i od 1840. do 1844. djelo se brzo širilo.” The Great Controversy, 334, 335.

Litchovo proročanstvo odnosilo se na islam, a Snowovo proročanstvo na zatvorena vrata. Kad se Litchovo proročanstvo ispunilo, prihvaćena je metodologija koja je uspostavila poruku, a oni koji su prihvatili poruku „ujedinili” su se s vjesnikom. I poruka i vjesnik bili su prepoznati u ispunjenju proročanstva. Litchovo proročanstvo odnosilo se na islam, a Snowovo proročanstvo na zatvorena vrata.

„Vidjela sam Božji narod radostan u iščekivanju, gledajući za svojim Gospodinom. Ali Bog je naumio okušati ih. Njegova je ruka prekrila pogrešku u računanju proročkih razdoblja. Oni koji su očekivali svojega Gospodina nisu otkrili tu pogrešku, a ni najučeniji ljudi koji su se protivili vremenu nisu je uspjeli uočiti. Bog je naumio da Njegov narod doživi razočaranje. Vrijeme je prošlo, i oni koji su s radosnim očekivanjem gledali za svojim Spasiteljem bili su žalosni i klonuli duhom, dok su oni koji nisu ljubili Isusov dolazak, nego su prihvatili poruku iz straha, bili zadovoljni što On nije došao u očekivano vrijeme. Njihovo ispovijedanje vjere nije utjecalo na srce niti očistilo život. Prolazak vremena bio je dobro proračunat da razotkrije takva srca. Oni su bili prvi koji su se okrenuli i izrugali ožalošćene, razočarane koji su doista ljubili dolazak svojega Spasitelja. Vidjela sam Božju mudrost u tome što je iskušavao svoj narod i davao mu ispit koji prodire u dubinu kako bi otkrio one koji bi uzmaknuli i vratili se u času kušnje.”

„Isus i sva nebeska vojska gledali su sa suosjećanjem i ljubavlju na one koji su sa slatkim očekivanjem čeznuli da vide Onoga koga je ljubila njihova duša. Anđeli su lebdjeli oko njih da ih podupru u času njihove kušnje. Oni koji su zanemarili primiti nebesku poruku ostavljeni su u tami, i Božji se gnjev raspalio protiv njih, jer nisu htjeli primiti svjetlo koje im je On poslao s neba. Ti vjerni, razočarani ljudi, koji nisu mogli razumjeti zašto njihov Gospodin nije došao, nisu bili ostavljeni u tami. Ponovno su bili upućeni na svoje Biblije da istražuju proročka razdoblja. Ruka Gospodnja bila je uklonjena s brojki i pogreška je bila objašnjena. Vidjeli su da su proročka razdoblja sezala do 1844. godine i da su isti dokazi koje su iznijeli kako bi pokazali da se proročka razdoblja završavaju 1843. godine dokazivali da će ona završiti 1844. godine. Svjetlost iz Božje Riječi obasjala je njihov položaj i otkrili su vrijeme odgađanja — ‘Ako i okasni, čekaj ga.’ U svojoj ljubavi prema Kristovu skorašnjem dolasku previdjeli su odgađanje viđenja, koje je trebalo očitovati one koji istinski čekaju. Ponovno su imali vremensku točku. Ipak sam vidjela da se mnogi od njih nisu mogli uzdići iznad svojega teškog razočaranja kako bi imali onaj stupanj revnosti i snage koji je obilježio njihovu vjeru 1843. godine.“

„Sotona i njegovi anđeli trijumfirali su nad njima, a oni koji nisu htjeli primiti poruku čestitali su sami sebi na svojoj dalekovidnoj prosudbi i mudrosti što nisu prihvatili tu zabludu, kako su je nazivali. Nisu shvaćali da odbacuju Božji savjet protiv sebe samih te da djeluju u zajedništvu sa Sotonom i njegovim anđelima kako bi zbunili Božji narod, koji je živio poruku poslanu s neba.“

„Vjernici u ovoj poruci bili su tlačeni u crkvama. Neko su vrijeme oni koji nisu htjeli prihvatiti poruku bili obuzdavani strahom da ne postupaju po osjećajima svojega srca; ali prolazak vremena otkrio je njihove prave osjećaje. Željeli su ušutkati svjedočanstvo koje su oni koji su čekali osjećali primoranim nositi, naime da se proročka razdoblja protežu do 1844. godine. Vjernici su jasno objasnili svoju pogrešku i iznijeli razloge zbog kojih su očekivali svojega Gospodina 1844. godine. Njihovi protivnici nisu mogli iznijeti nikakve argumente protiv snažnih razloga koji su bili ponuđeni. Ipak, gnjev crkava bio se raspalio; bile su odlučne ne slušati dokaze i isključiti svjedočanstvo iz crkava, kako ga drugi ne bi mogli čuti. Oni koji se nisu usudili uskratiti drugima svjetlo koje im je Bog dao, bili su isključeni iz crkava; ali Isus je bio s njima, i oni su se radovali u svjetlosti Njegova lica. Bili su pripravljeni primiti poruku drugoga anđela.” Rani spisi, 235–237.

Petar predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće koji, poput Litcha, iznose ispravljeno proročanstvo o islamu i kraju jednoga kraljevstva; a poput Snowa, Petar također iznosi ispravljeno proročanstvo o zatvorenim vratima. Litchova poruka o drugome jao islama bila je izvanjsko proročanstvo, a Snowova poruka o zatvorenim vratima bila je unutarnje proročanstvo. Za Snowa je djelo započelo kada je Gospod uklonio svoju ruku s brojki, i tada se vidjelo da isti dokaz za koji se prije smatralo da potvrđuje 1843., zapravo potvrđuje 22. listopada 1844. Za Litcha je to bio izračun koji je, kada se ispunio, doveo anđela iz Otkrivenja deset da stane na zemlju i na more.

Činjenica da je Litch deset dana prije njezina ispunjenja ponovno izračunao svoje predviđanje označava djelo ispravljanja prethodnog predviđanja kao kušnju. Jesu li početak 1840. i završetak 1844. doista proročki simbol predviđanja koje se ponovno izračunava kako bi postalo istinskim Ponoćnim poklikom? Tipiziraju li alfa i omega mileritske povijesti, koje su završile objavom Ponoćnog poklika, doista proročka obilježja istinskoga Ponoćnog poklika sto četrdeset i četiri tisuće?

U obama razdoblja proglašavanja ispravljenog proročanstva očitovala se polemika protiv mileritske poruke, jer je poruka uznemirivala narod. Kada Petar stoji u Cezareji Filipovoj, postoji spor oko poruke koji je započeo prije Cezareje Filipove, jer je ispunjenje ono što potvrđuje da je tek na Petrovu riječ poruka o kiši trebala pasti. Cezareja Filipova jest Blagdan truba i usklađuje se s time što Krist šalje dva učenika, koji predstavljaju drugog anđela, da odriješe magarca islama. Odriješivanje magarca islama objavljuje početak poruke Ponoćnog poklika na tabor-sastanku u Exeteru, jer Samuel Snow, stigavši na konju dan kasnije, 13. kolovoza, nakon što je zakasnio umjesto da dođe prvoga dana otvaranja, označava kraj vremena odgađanja i početak poruke koja će se, kada je sastanak završio 17., pronijeti poput plimnog vala.

Polemika iz mileritske povijesti, optužbe kralja Ahaba i protivljenje cjepidlačavih Židova pri Kristovu ulasku u Jeruzalem — sve to prepoznaje spor koji svoj završetak doseže na Blagdan

truba, kada se magarac odrješuje. Odrješivanje magarca potvrda je proročanstva koje prepoznaje zatvorena vrata nad adventizmom na početku u Cezareji Filipovoj i zatvorena vrata na kraju razdoblja u Cezareji Primorskoj. Magarac je simbol islama trećega jao koji pogađa Sjedinjene Države, uključujući Nashville, Tennessee. Neuspjelo predviđanje od 18. srpnja 2020. sada se postupno ispravlja dok Gospod uklanja svoju ruku i otpećuje Otkrivenje Isusa Krista. To je otpećanje započelo u pustinji u srpnju 2023.

Viđenje Daniela Jedanaest

Blagdan truba predstavlja sedmu trubu, koja je treći jao, a to je islam. Truba je izvanjska poruka upozorenja na rat, ali se može razumjeti i kao unutarnji poziv na sveti sabor. Kao lakmusov test koji započinje kada se završi trideset dana kušnje drugoga hrama, on je i izvanjska i unutarnja poruka. Prva temeljna kušnja došla je u proljeće 2024. s izvanjskim viđenjem antikrista kako je prikazan u Danielu 11:14.

I u ona vremena mnogi će ustati protiv kralja juga; i nasilnici iz tvoga naroda uzvisit će se da utvrde viđenje, ali će pasti. Daniel 11,14.

Prethodni je redak uveo Panium, a svjedočanstvo o Paniumu nastavlja se sve do petnaestoga retka.

Jer će se kralj sjevera vratiti te podići mnoštvo veće od prijašnjega, i zacijelo će doći nakon nekoliko godina s velikom vojskom i s velikim bogatstvom. Daniel 11,13.

Kralj sjevera u recima deset do petnaest jest posrednička sila papinstva, koja je bila predstavljena Ronaldom Reaganom u retku deset kada je uklonjen zid željezne zavjese, što je bilo predloženo padom Berlinskog zida 9. studenoga 1989. Redak šesnaest označava uklanjanje zida razdvajanja crkve i države pri nedjeljnom zakonu. Rec i jedanaest i dvanaest predstavljaju ukrajinski rat koji je započeo 2014., a redak trinaest označuje izbore 2024., kada se Trump, osmi predsjednik od Reagana, koji je također osmi predsjednik koji je od prethodnih sedam predsjednika, „vraća“ s većom silom, jer kada se vrati, „izvest će mnoštvo veće od prijašnjega i zacijelo će doći nakon određenih godina“. „Određene godine“ jesu četiri godine Joea Bidena.

Nakon 2024., u skladu s trinaestim retkom, Rim će se umetnuti u proročku povijest Panija. Dana 8. svibnja 2025. izabran je prvi papa iz duhovne slavne zemlje, i on je izabrao ime Lav, koje sa sobom nosi mnoge značajne proročke značajke. Zatim se u petnaestom retku započinje bitka.

I kralj sjevera doći će, podići nasip i zauzeti najutvrđenije gradove; i mišice juga neće se moći oduprijeti, niti njegov izabrani narod, niti će biti snage da se održi otpor. Daniel 11,15.

Bitka kod Panija započinje u petnaestom retku, i zvijer iz zemlje, predstavljena Donaldom Trumpom, porazit će kraljevstvo juga. Kralj juga u jedanaestom retku započeo je rat s Ukrajinom, papinskom zamjenskom silom koju je financirala i podupirala papinska zamjenska sila iz desetog retka — Sjedinjene Američke Države. Kralj juga bio bi pobjednik u bitci kod Rafije, ali u posljedicama te pobjede progresivno raspadanje, koje je uvijek povezano s propašću zmajskog kraljevstva juga, ostavlja kralja juga u krajnje ranjivom položaju dok se kralj sjevera vraća, snažniji nego ikad, i priprema za bitku kod Panija. Rusija i Putin jesu kralj juga kada su Sjedinjene

Američke Države 2014. započele ukrajinski rat. Godine 2022. započela je invazija i krv je počela teći. Godine 2024. kralj sjevera se vratio.

Petar se nalazi u Cezareji Filipovoj, što označuje početak naviještanja poruke Ponoćnoga poklika. Petar je, poput Ilije i milerita, kako su predstavljeni u Litchu i Snowu, prethodno iznio predviđanje o zatvorenim vratima i islamu. Njegovo ispunjenje prepoznaje razliku između istinite i lažne poruke kasne kiše te između istinitih i lažnih glasnika. Petrova poruka jest ispravljena poruka o Nashvilleu i islamu, a kada on stoji u Cezareji Filipovoj, stoji u Paniju, u boju koji vodi do nedjeljnoga zakona iz šesnaestoga retka. Ispunjenje Petrova predviđanja prepoznaje početak naviještanja Ponoćnoga poklika, kada se islam odrješuje, što je također, redak na redak, vrijeme kada dolazi bitka kod Panija.

Videnje iz Daniela deset

Blagdan truba predstavlja sedmu trubu, koja je treći jao, a to je islam. Truba je poruka upozorenja, a ujedno i poziv na sveti sabor. Ona je također lakmus-test koji započinje kada se završi tridesetodnevni ispit drugoga hrama. Prvo temeljno izvanjsko ispitno viđenje antikrista došlo je u proljeće 2024., a drugo unutarnje ispitno viđenje Krista, kako je prikazano u Danielu 10, došlo je 2026.

Tada podigoh svoje oči i pogledah, i gle, neki čovjek odjeven u lan, čija su bedra bila opasana čistim zlatom iz Ufaza. Tijelo mu bijaše kao krizolit, lice mu kao bljesak munje, oči mu kao ognjene svjetiljke, ruke i noge kao sjaj uglačane mjedi, a glas njegovih riječi kao glas mnoštva.

I ja, Daniel, sam vidio viđenje; a ljudi koji bijahu sa mnom ne vidješe viđenja; nego silan drhtaj obuze ih, te pobjegoše da se sakriju.

Stoga ostadoh sam i vidjeh ovo veliko viđenje, i ne osta u meni snage; jer se moja ljepota u meni pretvori u trulež, te ne zadržah nimalo snage.

I čuh glas njegovih riječi; i kad čuh glas njegovih riječi, tada padoh u dubok san licem prema zemlji, i lice mi bijaše okrenuto k tlu.

I gle, ruka me dotače te me podiže na moja koljena i na dlanove mojih ruku. I reče mi: Daniele, mili čovječe, razumij riječi koje ti govorim i uspravi se, jer sada sam k tebi poslan. I kad mi izgovori tu riječ, ustadoh drščući. Tada mi reče: Ne boj se, Daniele, jer od prvoga dana kad si upravio svoje srce da razumiješ i da se poniziš pred svojim Bogom, tvoje su riječi bile uslišane, i ja sam došao zbog tvojih riječi. Ali knez kraljevstva perzijskoga protivio mi se dvadeset i jedan dan; no gle, Mihael, jedan od prvih knezova, dođe mi u pomoć, i ja ostadoh ondje kod kraljeva perzijskih. A sada sam došao da ti dam razumjeti što će snaći tvoj narod u posljednjim danima, jer je viđenje još za mnoge dane. I kad mi izgovori takve riječi, oborih svoje lice prema zemlji i zanijemjeh.

I gle, netko kao obličje sinova čovječjih dotače moje usne; tada otvorih svoja usta i progovorih te rekoh onomu koji je stajao preda mnom: Gospodaru moj, od viđenja navališe na me boli moje i ne zadržah snage. Jer kako sluga ovoga mojega gospodara može govoriti s ovim mojim gospodarom? Jer što se mene tiče, odmah ne osta u meni snage niti ostade daha u meni.

Tada ponovno dođe i dotače me netko nalik po obličju čovjeku te me okrijepi. I reče: O čovječe vrlo ljubljani, ne boj se; mir tebi! Budi jak, da, budi jak. A kad mi progovori, osnažih te rekoh: Neka govori gospodar moj, jer si me okrijepio. Daniel 10,5–19.

Daniel dvadeset i drugoga dana vidi viđenje nebeskoga Velikog Svećenika u posljednjim danima. Viđenje Rima koje uspostavlja viđenje bilo je temeljna i alfa-provjera 2024. godine, a viđenje Krista jest hramska provjera. Ono proizvodi odvajanje skupine koja bježi od Daniela i skriva se. Ta se skupina skriva pod lažima i neistinom, i zbog toga prima silnu zabludu.

Daniel je potom dotaknut tri puta, najprije od Gabriela, zatim od Krista, a potom treći put od Gabriela. U Svetinji nad svetinjama, kada je Daniel tri puta dotaknut, on prikazuje osnaživanje, jer započinje time što nema snage kada je vidio viđenje, ali je do trećega dodira konačno osnažen. Osnažen je da razumije što će zadesiti Božji narod u posljednje dane. Proročka poruka o onome što će zadesiti Božji narod u posljednje dane poruka je predstavljena unutar prispodobе o deset djevice.

Daniel započinje bez snage, jer ga je zrcalna vizija Krista ostavila bez snage; no do kraja triju dodira on biva osnažen, a zapovijed „budi jak, da, budi jak” udvostručenje je koje označava drugoga anđela ili drugu kušnju. Druga kušnja jest kušnja hrama, u kojoj je Božji narod osnažen da objavi poruku Ponoćnoga vapaja kada završava taborni sastanak u Exeteru. Ta kušnja jest kušnja hrama, gdje zaglavni kamen, koji je bio temelj i ugaoni kamen, postaje čudesni zaglavni kamen hrama, označujući tako njegovo dovršenje. Daniel je osnažen dvadeset i drugoga dana, kada vjerom ulazi u Svetinju nad svetinjama. Kada to učini, Gabriel ga dotiče, zatim ga dotiče Krist, a potom ga Gabriel ponovno dotiče. Daniel je stoga osnažen da objavi poruku u Svetinji nad svetinjama, gdje vidi Krista između dvaju anđela; a mjesto u Svetinji nad svetinjama gdje je Krist u sredini jest Pomirilište, s dva zakriljuća kerubina koji gledaju prema Kovčegu, što je obasjan svjetlošću Šekina-slave Krista koji sjedi na svojem prijestolju. Vizija iz desetoga poglavlja Danielove knjige proročki je ustrojena tako da Daniel promatra slavu Krista kao Šekinu nad prijestoljem Pomirilišta, dok dva zakriljuća kerubina gledaju u Kovčeg!

Prije blagdana truba Ilija tvrdi da je njegova poruka o kiši jedina poruka o kiši koja je od Gospodina, te iznosi proročanstvo koje svoj zaključak doseže dokazom koji pokazuje tko jest, a tko nije glasnik te što jest, a što nije poruka. Tri i pol godine prije Karmela kralj Ahab tražio je Iliju, jer postoji razdoblje prijepora koje prethodi Karmelu. Gora Karmel jednostavno je lakmusov test na kojem se očituje karakter. Isto razdoblje u mileritskoj povijesti sadržavalo je isto svjedočanstvo, jer su oni koji su mrzili poruku izbacili vjerne iz crkava, a vjerni su nakon toga podigli poruku koja je pozivala ljude da izađu iz paloga nekoć saveznog naroda koji je bio mimoilažen.

Petar je pri pentekostalnom nedjeljnom zakonu naviještajući Joelovu poruku, što znači da Petar naviješta istu poruku kada razdoblje Ponoćnog pokliča započinje na kraju tabor-sastanka u Exeteru, koji je započeo kada je Petrovo proročanstvo bilo ispravljeno, kao što su bile i poruke Snowa i Litcha. Prije ispunjenja proročanstva uvijek prethodi spor. Spor, dakle, započinje prije ispunjenja proročanstva.

Poruka koja izaziva tjeskobu Ahabu, Jezebeli i njezinim prorocima, te cjepidlačnim Židovima Kristova doba i palim protestantima mleritske povijesti, od Petra je označena kao knjiga proroka Joela. Prije treće lakmus-probe, koja je obilježena odrješenjem magarca, Petrovu poruku napada laodicejski adventizam, a Petar odgovara na otpor ističući da glasnici nisu pijani, nego su jednostavno ispunjenje triju Joelovih poglavlja. Joelova tri poglavlja započinju žestokom osudom laodicejskog adventizma. Kada poruka dopre do ušiju onih koji su opijeni žestokim pićem, oni će odgovoriti. Suočili su se s Kristom dok je silazio s gore na svome putu u Jeruzalem, i ponovno su se suočili s Njime u Jeruzalemu.

Magarac je odriješen, ulazak započinje; cjepidlačni Židovi žele da se poruka ušutka. Isus nastavlja, a zatim zastaje i plače nad posljednjim danom adventističkoga vremena kušnje. Potom u Jeruzalemu slijedi još jedan sukob sa Židovima koji žele da narod prestane sa svojom porukom. Kada je toga dana sunce zašlo, vrijeme kušnje za židovski narod doseglo je još jednu etapu. Napredovanje otpora nastavlja se do smrti na križu, a ozbiljno je započelo s Lazarovim uskrsnućem, koje je označilo dolazak drugoga anđela i vrijeme odgode.

„Betanija je bila tako blizu Jeruzalema da se vijest o Lazarovu uskrsnuću ubrzo pronijela do grada. Po uhodama koje su bile svjedoci toga čuda židovski su poglavari brzo došli u posjed činjenica. Odmah je sazvan sastanak Sinedrija da se odluči što treba učiniti. Krist je sada potpuno očitovao svoju vlast nad smrću i grobom. To moćno čudo bilo je vrhunski dokaz koji je Bog ponudio ljudima da je poslao svoga Sina na svijet radi njihova spasenja. Bilo je to očitovanje božanske sile dostatno da uvjeri svaki um koji je bio pod vlašću razuma i prosvijetljene savjesti. Mnogi koji su svjedočili Lazarovu uskrsnuću bili su navedeni da povjeruju u Isusa. Ali mržnja svećenika prema Njemu pojačala se. Odbacili su sve manje dokaze Njegova božanstva, a ovo novo čudo samo ih je još više razjarilo. Mrtvac je bio podignut usred bijela dana i pred mnoštvom svjedoka. Nikakva varka nije mogla obezvrijediti takav dokaz. Upravo je zato neprijateljstvo svećenika postalo još smrtonosnije. Više nego ikada prije bili su odlučni stati na kraj Kristovu djelu.“

„Saduceji, premda nisu bili naklonjeni Kristu, nisu prema Njemu bili toliko ispunjeni zlobom kao farizeji. Njihova mržnja nije bila tako ogorčena. Ali sada su bili temeljito uznemireni. Nisu vjerovali u uskrsnuće mrtvih. Pozivajući se na takozvanu znanost, zaključivali su da bi bilo nemoguće mrtvo tijelo vratiti u život. No nekoliko Kristovih riječi oborilo je njihovu teoriju. Pokazalo se da ne poznaju ni Pisma ni Božju silu. Nisu vidjeli nikakvu mogućnost da uklone dojam koji je čudo ostavilo na narod. Kako odvratiti ljude od Onoga koji je uspio grobu oteti njegove mrtve? U opticaj su puštana lažna izvješća, ali čudo se nije moglo zanijekati, a kako osujetiti njegov učinak, nisu znali. Dotad saduceji nisu podupirali naum da se Krist usmrti. Ali nakon Lazarova uskrsnuća odlučili su da se samo Njegovom smrću mogu zaustaviti Njegova neustrašiva raskrinkavanja upućena njima.“ Čeznja vjekova, 537.

Lazarova smrt označila je početak četiriju dana tijekom kojih je Isus ostao. Njegova je smrt predstavljala dolazak drugoga anđela, koji označuje početak vremena zadržavanja. Njegovo uskrsnuće označuje uskrsnuće dvaju svjedoka 31. prosinca 2023., dvadeset i dvije godine nakon 11. rujna. Njegovo uskrsnuće označuje uskrsnuće Ezekielovih mrtvih suhih kostiju. Njegovo je uskrsnuće bilo predodnačeno stvaranjem Adama, koje se sastojalo od toga da se čovječstvo,

predstavljeno glinom, sjedini s Božanstvom, predstavljenim dahom života.

„Svećenici i židovski glavari mrzili su Isusa; ali mnoštvo je hrlilo slušati Njegove riječi mudrosti i svjedočiti Njegovim silnim djelima. Narod je bio pokrenut najdubljim zanimanjem i tjeskobno je slijedio Isusa da čuje pouke ovoga čudesnog učitelja. Mnogi od glavara vjerovali su u Njega, ali se nisu usuđivali priznati svoju vjeru da ne bi bili isključeni iz sinagoge. Svećenici i starješine odlučili su da se nešto mora učiniti kako bi se pozornost naroda odvratila od Isusa. Bojali su se da će svi ljudi povjerovati u Njega. Za sebe nisu vidjeli nikakve sigurnosti. Morali su izgubiti svoj položaj ili usmrtiti Isusa. A nakon što bi Ga usmrtili, još bi uvijek bilo onih koji su bili živi spomenici Njegove sile. Isus je uskrisio Lazara iz mrtvih, i bojali su se da će, ako ubiju Isusa, Lazar svjedočiti o Njegovoj silnoj moći. Narod je u mnoštvu dolazio vidjeti onoga koji je bio uskrišen iz mrtvih, i glavari su odlučili ubiti i Lazara te stišati uzbuđenje. Tada bi narod okrenuli predajama i naukama ljudskim, da daje desetinu od metvice i rutvice, i ponovno zadobili utjecaj nad njim. Dogovorili su se da uhvate Isusa kad bude sam; jer ako bi Ga pokušali uhvatiti u mnoštvu, dok bi misli naroda sve bile zaokupljene Njime, bili bi kamenovani.“ Early Writings, 165.

Dana 18. srpnja 2020. ubijena su dva svjedoka iz Otkrivenja, te su nastupili drugi anđeo i vrijeme zastoja. Dana 31. prosinca 2023. započeo je proces uskrsnuća u dva koraka. Prvi je korak bio temelj; drugi je korak bilo podizanje hrama na tome temelju. Laodicejska Crkva adventista sedmoga dana mrzila je ovu poruku od vremena njezina rođenja 1989., i mrzi je još uvijek. Sada kada su omraženi svjedoci, za koje su mislili da su mrtvi, ponovno živi, mrzit će poruku još više. Raspravljat će o predviđanju od 18. srpnja 2020. s otrovnošću kakvu su Židovi imali prema Lazarovu uskrsnuću. U povijesti ispita o hramu Petar će odgovoriti na njihove pogrešne optužbe ukazujući na knjigu Joela kao na odgovor na sve njihove laži.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.